

Az előfizetés ára:
 1883 januártól egész évre . 8 frt.
 fél évre . . . 4 frt.
 " " negyedévre . 2 frt.
 Előfizethető a kiadóhivatalban, **Valentín Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál, Böhm M.** könyvkötőnél.

PÉCS

A hirdetések ára:
 Négy hasábos petit sor
 1-szer 6 kr
 2-szer 5 kr
 3-szor 4 kr
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
 Nyitl térben egy sor 10 kr.

Politikai és vegyes tartalmu lap.

<p>Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.</p>	<p>Szerkesztés: Mária-utca 1. sz. Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.</p>	<p>Egyes szám 10 kr. Kapható a kiadóhivatalban, Valentín Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Károly-utca-</p>
--	--	---

Pécs, 1883. szept. 11-én.

A polit. kötéltánczosok már megint megkezdtek szerepüket. A függetlenségi párt gyűlésez, üléséz, diétioz, a haza veszélyben van; a függetlenségi pártnak hivatás jutott most megint a hazát megmenteni, miután Tisza Kálmán hajlandóságot mutat, azt a horvátok kezére elárulni. Ez a szerencsétlen párt, mely a mióta létezik nemesak nem tett egy garasnyi hasznót az országnak, hanem moraliter mindig compromittálta hírnevét, — mert összes tevékenysége alkotmányos botrányhajzásban nyilvánul, — anyagilag pedig milliányi károkat okozott, egyrészt a parlamentben minduntalan előidézett szófecsérlés következtébeni időlopás által, másrészt azon — kebeléből kiindult, és éveken át dédelgetett — tekintélyt megsemmisítő, békét bontó és felebaráti szeretetet arcul ütő lelketlen zsidó izgatások által, melyeknek az egyesre épen úgy, mint az államra kiható anyagi káros következményeit az ország most szenvedni kénytelen, — ez a párt Tisza Kálmánt kérdőre vonni határozta el — no hiszen a legjobb alkalomból — a horvát ügyben követett magatartásáért. Ez a párt a horvátoknak igazat ad, mert alkotmányon kívüli állapot létesítése Horvátországban szerinte is alkotmányértést képez, ezért tehát Tisza Kálmán kérdőre vonandó. Azt ezen párt semmibe sem veszi, hogy a magyar állam elleni lázadás jellegével bírnak az erőszakoskodásban nyilvánuló horvátországi ese-

mények. Azt elfelejtette már, hogy leghangosabb torokkal ezen párt követel elégtételt. A józan ész kérdést tesz, hogy lehet itt opponálni? — A függetlenségi párt a józan ész követelményeivel nem sokat gondol — neki más logikája van, melynek alap-tele a h a z a b e s z é l é s, mert hiszen a mandatum vége felé jár, — itt láрма, botrány, zsidóhécz, alkotmányértés, a miniszter kérdőre vonása, egyszóval világra szóló szereplés kell, mert különben mit mondanak a függetlenségi kortések. Az szintén nem bír fontossággal a függetlenségi párt előtt, hogy ily eseménynel szemben milyen a Horvátország ügye, a magyarnak erősenek, tehát egynek kellene lenni. — Mit nekik Magyarország ereje, mit Horvátországnak és a külföldnek imponáló Magyarország egysége!! Ez csekélység a függetlenségi párt előtt. Magas politika kell a függetlenségi pártnak. Nem kétszer 24 óra alatt, de csak egy 24 óra alatt tartozott volna Tisza Kálmán Horvátország ügyében a korona tanácsát kikérni, — és a kiborotvált állu közöshadseregbeli generális helyett, magyar bajszu, sujtásos nadrágu honvédgenerálist kellett volna oda küldeni, és a haza meg lett volna mentve. Mert nem az fontos és lényeges a függetlenségi párt előtt, hogy a megsértett állami tekintélynek a legkomolyabb respectust parancsoló alakban elégtétel adassék, hanem az, hogy minden tekintetben opponálni, és az erélyes és tevékeny kormányt, államfejlesztő szoros munkájában akadályozni kell. Talán elég

naiv valaki azt hinni, hogy azon esetben, ha Zágrábban a magyar feliratu czimert honvédség tüzte volna ki, a függetlenségi párt nem talált volna okot, hogy Tisza Kálmán ellen világra szóló lármával oppositiót csináljon? Dehogynem! Száz alakban variálva azt kérdeztek volna: hol van hát az közös hadsereg, — hol vannak az osztrák generálisok, hogy a magyar államot, a magyar állam becsületét a hűtlen horvátokkal szemben megvédelmezzék? Száz alakban variálva azt hozták volna fel, hogy a közöshadsereg, az osztrák generálisok a horvátokkal egy követ fujnak, a közöshadügyminiszter fügét mutatott a magyar miniszterelnöknek — a közöshadügyminiszter a horvátokkal együtt conspirál a magyar állam ellen, azért nem adott katonát a magyar állam tekintélyének Horvátországban való helyreállítására.

Azért tehet Tisza Kálmán a mit akar; — azon regenerális mű, melyet a nyomoruságban és corruptióban volt ország érdekében 9 éve eredménydusan ugy folytat, hogy ezek fejében a higgadt és művelt magyar társadalom, Magyarország királya és az igazán illetékes bíró a külföld, őt a nagy államférfiak tisztületére érdemesítik — elég nagy büne a függetlenségi párt előtt, — hogy e miatt minden áron, minden esetben, minden körülmények között neki oppositiót csináljon. Látja, érzi e párt, hogy ha Tisza Kálmán még egy ideig a kormányrudat kezében tartja, államfejlesztő és eredménydus munkájának sulya agyonnyomja

A „Pécs” tárezája.

A bolondos dászkal.

Slavici Juon falusi beszélye.

(Vége.)

Meg van írva valahol a rövid tudomány, hogy a jóakarók gyakran válnak kéruinkra és a rosszakarók hasznunkra. Trandafir atyának nem volt szerencséseje ezuttal hasznót húzhatni rosszakaróiból. A püspök áldott jó ember volt. Megszánta a szegény papot és igazat adott híveivel szemben.

Szegényházán maradt Trandafir atya továbbra is.

A szerencsétlenség rendszeren nem jár egyedül. Egyik baj szüli a másikat. Trandafir atyának már három gyermeke volt. Mikor hazaérkezék a püspöktől, a feleségét ágyban találta. A negyedik öröm volt meg.

Beteg feleség, három kis gyermek, a negyedik szopós, roskadozó lakház: a falakon beszállinkózik a hópehely, a kemenceze füstöl, a lakház fedele repülni készül; a hambár üres, az erszény még üresebb és a lélek nagyon szomorú.

Trandafir atya nem volt az az ember, ki ilyen helyzetben meg tudta volna találni a kivezető utat. Másoknak tudott volna tanácsot adni, de önmagát nem tudta vigasztalni. Sokáig tűnődött magában a halvány mécs világánál: körülötte mindnyájan aludtak. A beteg is aludt. És semmi sem kelt szomorubb hangulatot, mint a virasztás az alvók közt. Ezek az alvók pedig az ő szeretettjei voltak, kiknek boldogságáról ő felelős, kiknek szeretete kölesünzi az ő életének értékét. Gondolat gondolatot kerget agyában. Lelke a múltban és jövőben révedez és a jövőt jelen helyzetében nagyon szomorú színekkel festi. Gyermekei! neje! mi lesz belőlük? Azon veszi észre magát, hogy könyei végig peregnék arczán, alig tudja elfojtani zokogását. Nem talál mentő gondolatot, nem talál menekülést; nincs semmi a világon a miben reménykedhetnék.

Másnap vasárnap volt, elment az omladozó templomba. Mint az emberek rendszeren, Trandafir atya sohasem adott magának számot arról, a mit tett. Pap volt és szivesen volt az. Szeretett énekelni, szerette olvasni az evangéliumot, oktatni a hívőket, vigasztalni és lelki segélyt nyújtani az el-tévedteknek. Tovább nem gondolt. Ha megkérdezte volna magát valaha, hogy érzi-e

magasztos és nemes hivatását, talán nevetett volna mindenen, a mit az ember csak a nehéz pillanatokban fog fel.

Trandafir atya belépett a templomba. Hányszor tette már ezt! De mindig úgy jött, mint a kovács műhelyébe. Hanem most valami ismeretlen félelem fogta el, pár lépést tett előre, megállott, kezeibe rejté arczát és zokogni kezdett. Miért sirt? Ki előtt sirt? Ajkát csak pár szó hagyta el. „Hatalmas isten! segíts meg! . . .” És vajjon hitte e, hogy e fohász kétségbesésében annyi hévvel kiejtve megmenti? Ó nem hitt semmit, nem gondolt semmit: mintha nem is élne a földön.

II.

A szentírás tanítja, hogy a mint a földművelő munkájának gyümölcseiből él, úgy a lelki atya, ki az oltárnak szolgál, ezen szolgálat után kell hogy éljen. És Trandafir atya ebben is hű volt a szentírás-hoz: ő mindig híveinek lelki üdvösségeért dolgozott, azt remélve, hogy ezek viszontszolgálat fejében gondoskodni fognak az ő napi kenyeréről. De hát a világbán nem minden úgy van berendezve, amint azt az irás parancsolja: a pap meg volt, hanem a hívek, minőket a szentírás kíván, hiányoztak. Szolgálat után kevés jövedelme volt

azt a pártot, mely tunyáságban él, üres veszekedések által pazarolja a törvényhozás idejét és botrány kihívásokkal corrumálja a parlamenti élet békéjét.

Más államokban is vannak ellenségek; sőt komoly feladatok és komoly czélok kitűzött ellenzék — tisztességes fegyverek által azokért küzdve szükséges a parlamenti életben, — szükséges, hogy a kormányt ellenőrizze és minél hasznosabb munkára serkentsen. De azok a külföldi ellenségek a hazafiasság követelménye előtt mindig meghajolnak — és vannak kérdések, melyek mellett — a különben legelkeseredettebb pártok is mint egy ember helyet foglalnak. Az ellenzéki pártzempontja capitulál a hazafiság nagy érdeke előtt. Anglia ellenzéke az ir mozgalmal. — Olaszország pártkülönbözeteit a tunisi kérdés egyesítette; — Franciaország halálos ellenzékeskedést üző pártjai Németországgal szemben egy szívvel és egy agygyal dolgoznak. A magyar függetlenségi párt a hazafiasság terén sem ismer összekötő kapcsolatot, — neki külön polit. istene van, melyet még a Tátarországból hozott magával, — mely sem a jelen Magyarország igényével, sem a — nagyon sokat jelentő külföldi ítéleteivel mintsem törődik. Azért az Horvátország ügyéből is oppozitíót csinál. Pedig ha valahol sebezhető része van szent István birodalmának, úgy ez arra terjed, hol Horvátország fekszik. Ha van valami a mi a magyar állam polit. szerepét, hivatását akár Ausztriával való dualismusunkban, akár a külfölddel szemben — gyengíteni képes úgy az a Horvátországgal való viszonyunkban keresendő. Ha tehát képzelhető valami, a mi a magyar politikai pártokra békitőleg és kiegyeztetőleg hathat, akkor az a horvát kérdés. E kérdés helyes megoldástól — mert kétségtelen, hogy ezuttal kellend azt újra megoldanunk — függ politikai tekintélyünk és függ a Magyarországról monarchiában domináló szerepünk. — Vagy talán dombszögi jellegű politikája révén azt kívánja a függetlenségi párt, hogy a dualisticus közösségben domináló szerepünk annál előbb véget érjen, miután akkor talán a függetlenségi párt, — nem uralomra

ugyan, hanem napirendre kerülne? Ha szivetikos szándéka az, akkor a Horvátkérdést is, mint számos más, a függetlenségi párt ellenére és nélküle fogja megoldani az uralkodó párt.

Következmények.

Alig két hónapja, hogy a pénzügyminiszter félévi állami háztartásunk mérlegét közzé téve, félre nem magyarázható számbeli adatokkal bizonyította be, hogy Magyarország végre valahára a pénzügyi bajokból való kibontakozás útjára lépett, s ezen az uton rövid idő alatt figyelemre méltó haladást is tett. Miután pedig a sebesedő mozgásnak meg van a maga törvénye nemcsak a fizikában, hanem a politikában is, remények között nézhetünk a jó irányba indult mozgás felé, mely előbb-utóbb biztosan kivezet a deficitek ingoványából.

De a balsors utunk elé gördítette a szélteben terjedő antiszemitikus mozgalmakat, s most e reményről alig ha le nem kell mondanunk, mert a rossz hír nem jön magában. Alig hogy innen is, onnan is jelentik a kitért mozgalmakat, mindjárt reá jelenti a hír azt is, hogy közgazdasági életünk rendes folyamata a mozgalmak által erős zavarokat szenvedett. A föld népe learatta buzáját, de nem tud tudni rajta, mert a zsidó buzakereskedő a zavargások által megfélemlítve nem mer üzletbe becsátkozni. Itt volna a fizetés ideje állami, közszégi adó, közmunka, mind utolsó határidőn vár, a gazdaságba is csak kellene befektetés, meg a múlt ősz óta megszaporodott számlák is fizetésre várnak, mindenki vár, csak a termésre várakozó vevő nincs sehol, s a gazda kénytelen úgy adni tal gabonáján, marháján a milyen potom áron csak vevő akad.

Természetes, hogy ilyen körülmények között ő is lehetőleg megszorítja megrendeléseit, nem épített, nem javított, kopott ruháit nem cseréli ujjal, komüves, ács, cipész, szabó nem kapnak megrendeléseket, a vásárokról teli áruval, üres erszénnyel jönnek haza, szomoruan vonják szűkebbre ipari berendezésüket, elbocsátják munkásaikat, s hitel után néznek. De hol kapjanak hitelt.

A kereskedő, kitől nyers anyagjaikat vetették, inkább kinn levő pénzt szedegeti be, nem hogy hitelt nyisson. Jobbról is, balról is zavargás, kitudja mikor fogják az ő boltjának ajtaját is sarkából kifeszégetni. Ilyen idő nem alkalmas a hitelezésre, sőt még ő maga is óvakodik árukészletét szaporítani, mely csak olaj volna a tüzre, mely vagyontát fenyegeti. De meg őt is szorongatják külföldi hitelezői. Mert mihelyt ezek meghallották, hogy Magyarországon zavargások vannak, hogy a nemzeti banknak ezt és azt a magyar fiókját már katonákkal kell őrizni, hogy a kereskedő maga sem tudja melyik nap fosztják ki minden vagyonából, sürgősen mondja fel a hitelt minden magyarországi kereskedőnek, mert nem lehet tudni, vajjon holnap nem kerül-e a fosztogatás sora épen az ő pénzét forgató kereskedőre. A neki keseredett kereskedő aztán kivánczol, s adókönyvét a tűzbe dobja, az a ki itt marad ép úgy hátulálkban marad adójával, mint a hogy képtelen azt fizetni az iparos és földműves. Az állami bevételek a multhoz viszonyítva jelentékeny apadást mutatnak, egyenes adó még exekuczióra sem folyik, a közvetett adó nem hoz elég jövedelmet. De az államnak élni kell. Tisztviselői, katonái nem maradhatnak fizetetlenek, az igazságszolgáltatást be nem szüntetheti, az iskolákat be nem zárhatja, ut építkezéseit abba nem hagyhatja. Ez azonban mind pénzbe kerül, s nincs állami jövedelem. Hitelhez folyamodik. De ki hitelez egy olyan államnak, mely benső forrongásban van, hogy lehessen annak hitele a külföld előtt, melynek saját polgárai annyira nem hisznek, hogy a törvény rendes útja helyett maguk szolgálatnak maguknak igazságot követel, doronggal és feszítő vassal.

Igy aztán hitelevesszett adós uzorához kénytelen menni s az uzora kamatokat megint ki viseli? A nép, a kereset nélküli, üres erszényű nép, mely elég oktan volt a bujtogatásoknak hinni, s a helyett, hogy erőszakoskodásai által helyzetén javított volna, még mélyebben bele süllyed a szegénységbe és nyomorúságba.

És megérezzük azt mindnyájan kü-

Trandafir atyának, nagyon elégtelen a megélhetésre. Négy kis darab szántóföld, pár véka gabona és a stolák összevéve is csekélységet tettek ki. Mert a szántóföldön úgy szólnán semmi sem termett, a pár véka gabonával a hivek adósok maradtak.

A templom közelében volt egy puszta ház: csak neve után volt bizony az laképület. A ház gazdája istállónak használta volna, de nem volt bele való jószág. A ház mellett kertnek való hely is volt, de azért nem volt kert, mert hiszen Szegényházán nem voltak bekerített helyek. Trandafir atya megvásárolta ezt a házat és telkét, be is költözött. Mióta az övé volt, nem sokat javított rajta, neki a mások házaira volt gondja.

Bizony a pap asztala sem volt különös a hivekénél. Szerencséje volt, hogy feleségének volt csekély hozománya, de hát ez is nagyon megapadt és a böjti napok nem voltak messze.

— Nem megy! — szólta Trandafir atya. — Így nem mehet! — és elkezdett olyan ember lenni mint a többi, mindenkivelől önmagára gondolt.

A mint beköszöntött a tavasz, magához hivatott egy cigányt, agyagot gyura-

tott vele és betapasztatta házat. Pár nap alatt mind a négy fal rendbe jött. Most már szivesebben ült a ház előtt, mint a házban benn, mert kívülről jobban szemügyre vehette milyen jól veszi ki magát egy betapasztott épület: valami rendkívüli dolog volt az Szegényházán betapasztott épületet látni, különösen ha az ember elmondhatta: „Ez az enyém.“

De volt egy dolog a mi nem egészen illt az új állapozhoz. Valahányszor a falakról a tetőre nézett, sokat látott. A tető átkozottul meg volt rongálva. Nem maradhattott ilyen. Amarra lann, ahol a sok mocsár van, nemcsak füzek tenyésztek, hanem itt-ott a sás, sőt a nád is megterem. — Úgy tesztek! gondolta. Magához vett egy embert, sást és nádat gyűjtöttek. Szombaton a ház tájékán mindenütt sás, nád hevert esomóban kötve, a következő szombaton pedig kész új tetővel büszkélkedett a pap háza. Derék munka volt és olesó. Az emberek elhaladtak a pap háza mellett, csóválták fejüket és mondogatták: „eredeti ember ez a pap!“

És még mindig volt valami hátra. A pap nagyon a mezőn érezte magát. Olyan ház mint az övé nem volt több a faluban: illt volna, hogy valamiképpen el is legyen

választva a falutól. Trandafir atya még nem igen mondhatta: „otthon nálam.“ mert „nálam“ még annyi volt mint a „faluban.“ Kerítésre volt szüksége s egy kis kapura melyen bejárna, a kik a paphoz jönnek, bármilyen kerítés és bármilyen kapu is legyen az, legalább tudják, hogy mielőtt a a pap házába juthatnak, előbb a pap udvarán kell áthaladni.

Ismét embert fogadott, elküldötte karókat és vesszőket vágni, a karókat beverte a földbe, a vesszőket összefonta és készen volt a kerítés. A ház előtt, a templom oldalán mintegy 400 öl területet kerített be; kaput pedig szintén karókból csinált.

Különösen a papné örült meg a dolognak és a papnak felette jó kedve volt, midőn látta felesége örömet. Nem mult el egy nap, hogy vagy a pap, vagy a papné tiszser ne mondják a gyermekeknek: „Halljátok: ki ne menjetek az udvarból! játszatok szépen itthon.“

Ha meg van a kezdet, jön utána a többi. Egyik vágy szüli a másikat. Most a papnénak jutott valami észbe.

— Tudod te mit barátom? Úgy gondolom jó volna, ha pár veteményes ágyat csinálnék a kerítés mentén.

— Veteményes ágy?

lönbség nélkül akar volt részünk akar nem a rendbontásokban, mert az ország békéje fel nem duzható anélkül, hogy annak mindnyáján kárát ne valljuk. És meg érzi azt a magyar állam maga, mely nem csak hitelből, hanem tekintélyből is jó hírnevéből sem veszíthet semmit maga kára nélkül. A horvátok már fitymálják állami tekintélyünket. A külföld, a német sajtó egy részének kivételével, egyhangulag elítéli Magyarországot, hol még most sem mult el az az idő, mikor a nemzet szellemét ily műfogásokkal megindítani lehetett volna, mint a milyeneket az antiszemita izgatók használnak; hol utánozzák ugyan a szabadság és polgári egyenlőség formáit, de hiányzik a népből ezen elveknek a gyakorlati életben való azon rendíthetetlen alkalmazása és tisztelete, mely egyedül képes az üres formáknak életet biztosítani. Egyik orosz lap pedig gunyosan hívja fel az orosz kormányt, keresse elő azt a jegyzéket, melyet két év előtt az oroszországi zsidóüldözések alkalmából Ausztria-Magyarország irt és küldje vissza nekünk. Így kell még egy Oroszország előtt is pironkodnunk.

Értessük meg a néppel a dolgok ezen összefüggő láncolatát, melynek utolsó szemé ismét csak őt magát csapja meg. Az a nép melynek nyolcz évi izgatásra volt szüksége, hogy józan gondolkodását végre szegre akassza, elég jóakaratu arra, hogy azt ismét elővegye, ha van, ki őt tévedéséről felvilágosítja. De az a baj, hogy az az értelmiség, melynek ilyenkor a felvilágosító szerepét játszani kötelessége volna nem áll kivétel nélkül feladatának magaslatán.

Zavargások és a magyar kereskedelem.

A „Magyar kereskedők Lapja”-hoz egy kereskedő azon felhívást intézte, hogy a lap eddigi tartózkodó állásából kilépve, foglaljon bármilyen állást a napirenden levő zavargásokkal szemben. Hubenay József lapvezér, nevezett lap 37. számában a felhívásra „nyílt levél”-ben válaszol, melyben megmagyarázza, miért hallgatott eddig e tárgyban a „Magyar Kereskedők Lapja”, ezután pedig így folytatja: Ön t. Uram, tudni akarja, mi a véleményem a zavargá-

sokról? Az eddigiekből már tudhatja. Attól tart tovább, hogy e zavargások sok sebet fognak ejteni kereskedelmünk és hitelünkön. Legyen „nyugodt,” ez már megtörtént! Csak néhány esetet fogok felemlíteni. Egy helybeli nagy papirkereskedőnek (keresztény) 40.000 frtnyi kötése volt egy külföldi papírgyárral. A gyár a zavargások folytán nem szállít és kész fizetés nélkül nem is fog szállítani. A gabonakereskedők külföldre szállított áruikért csak akkor kapják meg a pénzt, ha azokat a külföldi már átvette. Egy külföldi megírta egy helybeli kereskedőnek, mivel több, mint két évtized óta összekötésben áll: „Sajnálom, de előre nem teljesíthetek fizetést, mert az önöknél uralkodó viszonyok mellett megtörténhetik, hogy a buzát szállító hajót légből röpitik.” Bécsi, sőt budapesti nagykereskedők és gyárosok gyarmat- és kézmű árukat csak előlegesen teljesített fizetés és a megrendelő felelősségére szállítanak, mert „kirabolják a vasuti vonatot vagy nem teljesítheti majd fizetését, mert kirabolják boltját.” A pénzüzetek csak a legtrikább esetben számíthatnak le kereskedelmi váltót, mert „a kereskedő vagyona ma Vogelfrei.” Az osztrák-magyar bank is azon van, hogy a magyarországi fiókjainak működését felfüggeszse és pénzkészletét „mentse.” Nem folytatom tovább e majdnem hihetetlen esetek felsorolását, de nem is fűzök hozzájuk magyarázatot. A ki meg nem értette, nem akarta érteni és a ki minden erejével nem törekszik a zavargások elfojtásához hozzájárulni, az nem lehet magyar ember, az nem szereti hazáját. Azt hiszem, sikerült megfelelnem a hozzám intézett felhívásnak és ama reményben, hogy hasonló ügyben soha többé nem kell nyilatkoznom, vagyok kiváló tisztelője Hubenay József, a „Magyar Kereskedők Lapja” lapvezére.

H i r e k .

Földváry Albert ur (a nemrég elhunyt Földváry Akos pécsi realiskolai tanár fia) ki Párizs, sőt a világ egyik legnagyobb kereskedelmi telepében a „belle Jardinière”-ben bir szép állást, azon szives ígéretet tette, hogy lapunkat időnkint leveleivel fogja felkeresni. Örülünk, hogy benne lapunk, most már másik párizsi levelezőt nyer. Olvasóink bizonyára érdekellet fogják fogadni e derék íjtu munkatárs leveleit ki a külföldön csak becseletet szerez a magyar névnek.

Egyleti élet. A pécsi dalárda és zeneegylet f. hó 7-én, Fekete Mihály alelnök elnöklete alatt választmányi ülést tartott, melyen első sorban felolvastattott Bánfa y Simon kir. közjegyző ur válasza a választmány azon határozatára, melyben iránta a választmány rendületlen bizalmának ad kifejezést s őt fölkéri, hogy lemondását vonja vissza s az elnöki tisztelet vigye tovább is. Miután az elnök lemondásához ragaszkodott, a választmány sajnálatának adva kifejezést e fölött, az egyleti ügyek vezetésével az alapszabályok értelmében az alelnököt bízta meg. — Nyomban követte Czigliányi Béla választmányi tag levele, melyben a választmányi és zenebizottsági tagságról mond le. Szintén sajnálatlaltal vétettet tudomásul, egyszersmind eddigi buzgó működéséért jegyzőkönyvileg elismerés szavaztatott. — Ezután dr. Schaurek Bodog igazgató terjeszti elő javaslatát az egyleti zeneiskola szervezésére vonatkozólag, mely jóváhagyólag tudomásul vétettet. — Jilly Alajos dalárda igazgató a dalárda külföldi utjáról részletes jelentést terjeszt elő. Ennek kapcsán határozatba ment, hogy mindazok nevei, kik ezen külföldi körutban résztvettek, jegyzőkönyvileg megörökíttessenek; ez utra vonatkozó összes okmányok, jegyzőkönyvek, hírlapi közlemények a levéltárba helyeztessenek. Ugyanez alkalmából indítvány folytán felkérték Jilly Alajos igazgató, Reberits Imre titkár és Wachauer Károly karnagy, hogy a dalárda külföldi körútja történetét körülmenyesen állítsák össze, mi után egyleti költségen kinyomatni határozatott. — Végül olvastattott Fekete Mihály alelnök előterjesztése, melyben a dalárda külföldi körútja örvendetes emlékére az egyleti zeneiskola növendékei számára 50 frtot ajánl föl zeneiskolai ösztöndíj. Örvendetes tudomásul vétettet s a letett 50 frt az egyleti pénztárnoknak kezelésre bütalványoztatott. Ezután több helyügi elintéztetvén, a választmány két órán túl tartott ülése befejeztetett.

Pécs sz. k. város közigazgatási bizottsága e hó 13-án, d. e. 9 órakor tartja rendes havi ülést.

Ezrednk hazaérkezése. A budapesti nagy hadgyakorlaton levő ezredünk e hó 13-án érkezik vissza városunkba.

Iskolaszéki ülés. Pécs sz. kir. város iskolaszéke hétfőn d. u. 3 órakor a városház tanácsstermben ülést tartott. Tárgya az ülésnek a beiratkozási eredmények bejelentése, továbbá néhány tanítónói állás betöltése volt. A d i n g e r János kir. tanácsos, polgármester mint elnök bejelent, hogy a felső várm. ház utcai iskolába összesen 536 gyermek irat-

— Igen. Veteményezhetnék hagymát, répát, babot, káposztát! A pap elbámolt. Szegényházán veteményes ágy? Lehetséges az? Pár napig tartott a dolog, a nagy munka végbement. Mindennap ellátogattak a szépen elválasztott ágyhelyekhez nézni, nem kelt-e még ki semmi. Egy napon nagy volt az öröm. A korábban fölkel pap fölébresztette a papnét. — Feleség kelj föl! — Mi az? — Kikelt! Vig órák voltak azok. Az egész család gyomlálta a gazt, hogy mielőbb kihajtsan minden mag.

A falusiak pedig elhaladva a pap háza mellett, nézdegélték a pap veteményes ágyait és újra mondogatták: „furesa ember ez a pap.”

— Hallod-e asszony? Vajjon nem volna jó kukoriczát vetni a kerítés mentén és a veteményes ágyak közt?

— De bizony. Én szeretem a zöld kukoriczát.

— Én is parázson sütvé. Uj dolog. A pap kukoriczával veszi magát körül. Úgy örült csak a gondolatra is, hogy a kukorica szemek ki fognak kelni és magasra nő majd a kóró.

Még egy új gondolat. A ház mögött is volt még üres hely. Mintegy ötször akkora, mint a bekerített rész. Miért állna

az üresen? Hát ide nem lehetne kukoriczát vetni?

A szántóföldeket munkálták ugyan az emberek, de a faluban érintetlen volt a föld, mert hát a faluban fekiúdt.

Markunak, a pap szomszédjának volt egy ekéje, ha nem is valami rendes... de mégis eke volt; Mitrúnak, a ki Marku szomszédja volt, két gyenge ökrök és egy kiállott ló voltak tulajdonában. A pap, Mitru és Marku, az ökrök és a ló együttesen dolgoztak egy egész napon át s a kiszemelt helyet bevetették kukoriczával.

A pap ez időtől fogva szivesen időzött a ház mögötti tájon. Szépek voltak azok a barázdák! A papnak mintha még fekiúdt volna valami szíven. Nehéz dolog volt, nem mert belefogni: a mezei földekbe. Szerette volna azokat az maga munkálni és nem kiadni részben, mint eddig. Hogy láthassa vetéseit, hogy ősszel a papnéval a takarításról gondoskodjanak... Csábító valami!

Tanakodtak is e fölött. De ehhez kellett volna sok minden. Lovak, szekér, eke, szolga, istálló. És azután a pap nem igen értett a gazdálkodáshoz... Pedig olyan szépen zöldeltek azok a veteményes ágyak és a kukorica kezdett kikelni. Trandafir atya elhatározta magát, neje hozományának

megmaradt részét magához vette és hozzá látott a dologhoz.

A Marku ekéje jó volt a kezdetnek. Egy lovat Mitrutól vásárolt a pap, másikat a szomszéd faluból. A sánta Sztánnak volt egy szekere három kerékkel. A pap megvette, mert negyedik kerék is akadt Mitrúnál. Kozonák a haragozó beállott a paphoz szolgának is, mert ugyanis közel lakott. A pap azután a ház végénél négy karót vert a földre, kettő magasabb, kettő alacsonyabb, gerendákat fektetett rájuk és fonadék fallal egészítette ki a sással befedett alkotmányt. Készen volt az istálló.

E közben tíz évvel lett öregebb Trandafir atya, de ifjunak érezte magát, ha feleségével és gyermekeivel kocsiában ült és kihajtottak nézni a vetéseket. A hivek pedig egyre mondogatták: „furesa ember ez a pap!”

A papnénak azonban még voltak igényei. Volt egy szép képe, hajdan kapta emlékül egy fiatal paptól. Es ez a szép kép a láda fenekén fekiúdt begöngyölve. Nagyon szerette volna kitenni az ablakba és körül díszíteni virágokkal, hogy minél gyakrabban láthassa, mert a szüz anyát ábrázolta, kinek neve Mária, mint a papnéné.

kozott, ezek közül az 1. fiuosztályba 87, a 2-ikba 62, a 3-ikba 64, a 3. b. osztályba 53 összesen 266 fiú, a 1. leányosztályba 65, a 2-ikba 74, a 3-ikba 74, a 4-be 43, az 5-be 14 és a hatodik osztályba 4, összesen 270 leány. A sörház utcai iskolába az 1. fiuosztályba 83, a 2-ikba 76, és a negyedikbe 94 fiú, az 1. leányosztályba 62, a 2-ikba 63 leány, összesen 378 gyermek. A belvárosi iskolába iratkozott az 1. osztályba 76, a 2-ikba 60, a 3-ikba 76, a 4-be 91, az 5-ikbe 69, a 6-ikba 47 fiú. Mintán a sörház utcai iskolának 4-ik osztálya túltömött, elhatározta az iskolaszék, hogy ez osztályt kétféle osztja s a paralell osztálynak valahol ideiglenes helyiséget bérel s vezetésére egy segéditanót alkalmaz. Haksch Agnes tanítónő nyugdíjaztatván, helye megüriült s ennek betöltésére a legidősb segéditanónő Kőgelné léptették elő. Az iskolaszék két megüriült segéditanónői állásra pályázatot fng hirdetni, továbbá a szigeti külvárosi vasárnapi ismétlő iskola vezetésére Haksch Agnest kéri fel. — Gondnok utasította a szegény tanulókról részére szükséges könyveket s tanszereket beszerezni.

Zeniskola megnyitás. A pécsi dalárda és zenegylet értesülésünk szerint zeniskoláját f. évi október 1-én fogja megnyitni és pedig Löhr Vili karmester vezetése alatt. Hetenkint három óra fordítatik a tanításra oly időben, hogy a növendékek egyéb foglalatosságaikban ne zavartassanak. Órák adatnak zongora, hegedű, fuvola, gordonkán. Egyleti tagok gyermekei havonként 2 frt., mások 3 frtot fizetnek.

Adieu. Midőn néhány heti itt tartózkodás után Párizsba ismét haza mennék, nem mulaszthatom el, hogy minden jó ismerősömeik, kiktől személyesen elbucszhatni nem voltam szerencsés, szívélves „Isten hozását” ne mondjak azon kérelemmel, tartsanak meg olyan jó emlékeztükben, mint a milyen feledhetlenül kedves emlékeket én magammal viszek. Földváry Albert

Emlékkünnep. Szigetvár elestének 317. évfordulója alkalmával e nap szokásos megünneplése a zavarások miatt elmaradt. Egyedül annak templomi része tartatott meg, mely alkalommal Zrinyi Miklós és 2000 elesett bajtársa felett az emlékezésedet German János pécsi karkáplán tartotta meg: „A vallás alapja a társas életnek s vallás nélkül nincs hazafiság” themából felvett igen szép s megható szónoklattal.

Szigetvári levelezők írja: A mult heten itt lezajlott borzalmas eseményeket főbb vonásaiban jeleztem már becses lapja hasábjain. Részletek ecetelését akkorra halasztom, majd ha a lázas izgalom hul-

lámái csillapodni kezdenek. Ma azon kérdés lebeg minden becsületérző ember ajakán, vajjon kik voltak a vérlázító rémjelenetek értelmi bünszerzői? Mert kétséget sem szenvedhet, hogy nálunk, hol még az utolsó hetekig sem volt a felekezetek közti békés egyetértés megzavarva, lelketlen népigazgatók szították, szervezték és intézték a fékvesztett romboló dühvel kitört zavargásokat. Ezek lealézázására s napfényre derítésére a ritka bírói tapintatáról és kéréllhetlen igazságszeretetéről ismert, itteni járásbíró Gruber Gusztáv van hivatva, ki az előnyomozás vezetését személyesen átvenvén, törhetetlen erélylyel odatűrekszik, hogy az igazságszolgáltatás sújtó keze elől meghunyászkodó fókólopások nyomába jusson. Égyelőre a legszigorubb vizsgálat a rabló tömeg élén állott Kálmáncsi nevű borbély ellen foly, ki még régibb idő óta nyíltan hirdeti, hogy a zsidók ellen irtóháborúra készül s ki közvetlenül a vész kitérés előtt bűnös szándéka feletti megbánást színlévé, a menekülni készülő rabot avval ámitotta, hogy vele egyetemben okvetlenül helyre állítja a városnak idegen igazgató által felháborított nyugalmát és békéjét. A művelt és derék lelkes, Dr. Klein Gyula fontos hivatása tudatában vissza nem riadván a válságos lépés könnyen bekövetkezhetett komoly következményeitől, személybizton-ágának veszélyzetésével megjelen a megrögzött ámitó kíséretében a zendülő tömeg főhadiszállásán, a „Rózsákhoz” címzett vendéglőben, hol a szív minden hurját rezgésbe hozó, megható szavakkal az ég minden irlalmára kéri a dühtől tájétközömeget, hogy az ország becsületét mélyen meggyalozó, barbár tervökkel felhagyjanak. — A börtönben Kálmáncsival együtt bünhődő 15 ezinkostárs hallomás szerint a vizsgálat folyamára máris nagyfontosságú, lényeges vallomást tettek, mely valószínűleg nyitja meg a fog vezetni az eddig mindenki előtt megfoghatatlan rejtélyhez. — A szenvedélyes izgalom színőféiben volna, ha alattomban a bujtotgatás sznyes mestersége tovább nem üzetnék. Széltében híresztelik pl. hogy a zsidó üzletek által áruba bocsátott élelmi szerek meg van n a n a k mérgezve; hogy a zavarág idején nem pandurok, hanem a pinczékbes egyéb rejték helyekre menekült zsidók lötek a népre; hogy a zsidók kiüzetése király ő felsége által nyilvántott kivánatra történik stb. A forrongás ily szomorú jelenségeivel szemben igazán el nem hihetjük, mert vétkes könnyelműséggel volna határos, ha az alig néhány nap előtt ideérkezett derék katona-

ság közelébb elbocsátatnék s a város másodizben kitétetnék a multheti vandalismus eshetőségének. Hiszen épen a város érdekének állana, mert ipar és kereskedelem csak lendületnek indulna s aránytalanul több pénz jönne forgalomba, ha a katonaság állandóan köztünk maradna. Vajha a város böles atyái komolyan meggyondolnák önzetlen jó akarattól sugalt figyelmeztetésünket.

Ellenőrzési szemle. A közös-hadsereg kötelekhez tartozó szabadságosok és tartalékosokkal az évenkint előirt ellenőrzési szemle, a belvárosban lakókkal octóber hó 10-én, szigeti és siklósi külváros lakóival octóber hó 11-én, a budai külvárosbeliekkel 12-én, a bányatelepiekkel pedig octóber 13-án tartatik meg. Az utó ellenőrzési szemle november hó 2-től 6-ig tartatik, mindenkor a hadkiegészítő parancsnokság helyiségében d. e. 9 órakor. Jelentkezni tartoznak mindazok, kik ez évben tényleges szolgálatban nem állottak. Ugyancsak szemle tartatik a honvédség kötelekhez tartozó szabadságosok és tartalékosokkal lakásukra való tekintet nélkül octóber hó 23 és 24-én. A szemle mindenkor a 68. zászlóalj iródájában reggeli 8 órakor lesz. Megjelenni tartoznak a honvédséghez közvetlenül sorozott 1872–75, 1877 és 1879 évbéli egyének, továbbá a közös hadsereg tartalékából és póttartalékából 1882 év végével áthelyezettek.

A halottkémlés ügyének kezelése körül még mindig felmerülő számos mulasztás megakadályozása céljából, több törvényhatóság szorgalmazza annak rendeleti uton való meghagyását, hogy a lelkeszek halottkémi bizonylat nélkül, büntetés terhe alatt senkit se temeshessenek el.

Elvi határozatok. Baranya megye központi választmánya e hó 3-án tárgyalván az 1884-ik évi képviselő-választók névjegyzéke ellen beérkezett felszólalásokat, több érdekes elvi határozatot hozott. Ugyanis 80 vémeüdi földművest az összeíró küldöttség azért hagyott ki a választók névjegyzékéből, mert a mult évben szenvedett jégkár miatt adójok megfizetésére halasztást nyervén, azt a törvény szerint ápril hó 15-ig meg nem fizették: ezek felszólására a központi választmány érdekes vita után szótöbbséggel kimondotta, hogy mintán a felszólalók elemi csapás folytán a hatóságtól nyertek adófizetési időhaladékot, a választási törvény ama feltétele, hogy csak az lehet választó, ki mult évi adóját ápril 15-ig lefizette, reájuk névze nem létezönek, illetve, ök attól felmentetteknek tekintendők, miért is a választók névjegyzékébe felvették. — Egy másik határozatában pedig a központi választ-

De mikor olyan furesa volt a papirossal be ragasztott ablak és a csak betapasztott fal!

Közeledett a hervét. Csak öt nap még a nagyhétig. — Ha a pap békességben akart maradni, három dolgot kellett megszereznie: meszet a falaknak, ablakokat és keretet a Mária képnek. Vására kellett mennie.

Volt a papnak kocsija, voltak lovai, de hiányoztak a koci oldalak. Oldalak nélkül nem mehetett a vásárra? Kölesön nem kérhette, mert Szegényházán volt pap, hol az emberek semmijök sincs.

A szükség legjobb mester. A pap veszők után küldte szolgáját, két karót vert a földbe és a két karó közt arasznyi távolságra egy vékonyabb pálcázat szurt a földbe és azután ő, a felesége, a gyermekek és Kozonák elkezdtek fanni. Készen lett a vendégladal. Nem volt valami finom munka, de jó volt. A vásáron látta, hogy van rozszabb szekéroldal, is, mint az övé, sőt rozszabbakat is vásárolnak pénzen az övénél.

— Mit csinálsz tisztelendő atya?

— Szekéroldalakat.

— De hiszen van már!

— Vannak; a kiknek nincsen.

Hurvét után Kozonák elkezdte a mosárokat tisztítani a fűzfavesszőktől, a pap

pedig fonta a szekéroldalakat. És egyre szebbeket. Marku a szomszéd unalomból segített neki, nem talált más dolgot. Pünkösöd táján egész szekeret raktak meg a készlethől és a pap telt erszénnyel jött meg a vásárból. Markunak is jutott belőle.

Pünkösöd napja jó nap volt. A papné új ruhát kapott, a három nagyobb gyermek cipőt és a kis Mariska szalmakalapot két piros virággal. A ház falai fehérre voltak meszelve, világosak az ablakok és a szűz anya képe virágokkal megkoszoruzva az ablakban fündökölt szép keretben. Fehér liszt, hús, vaj, söt csukor is került a városból. Könyeztek mind a ketten, ő a boldos pap és a felesége. Megeskölták egymást és az emberek úgy mondják, hogy az ő papjuk soha nem énekelt szebben és meghatóbban az isten házában, mint e napon.

A nép eljárt a paphoz, bementek a kis kapun; mielőtt az ajtó küszöbét átlépték, botjukra támaszták kalapjukat, a botot a fal mellé helyezték, csavargatták bajuszukat és úgy léptek a szobába. És ha kijöttek, széténezték, csóválták fejüket és nem szóltak semmit.

*

Napok jönnek, napok telnek: a világ

halad és az ember hol a világgal tart, hol ellentétben van vele.

III.

Az országút a város felől kigyózik erre, elhalad a Száraz-ér mellett és a másik völgy felé tér el. A hol a két út találkozik, két patak egyesülésénél, malom zakatol. A malom mellett kereszt diszlik, a kereszt mellett bugyogó forrás, melyet nyolcz sudar fenyő tart árnyékban. Ezt a helyet úgy hívják: „a szegényházai keresztnél.”

Innen Szegényházai csak egy órai járás. De azért ha a szegényházai ember a városból jön, itt rövid időre megáll, megitatja lovait és vár, vajjon nem jön e utas, ki megkérdezné: „Micsoda falu az ott, a hol a szép templom látszik fehér falaival és fénylő tornyával?” Ha kérdi valaki, előbb megsimitja bajuszt és büszkén mutat arra a helyre. „Ott fenn a halmon? az a mi falunk, Szegényháza. Hát még ha a harangokat hallanád? Micsoda harangok vannak abban a toronyban! . . . három órai járásra hallani őket, ha megkonditják.”

A hol az utak elválnak, kettős oszlop van. Az egyikre fel van írva: „A Száraz-ér felé.” Olyan út, mint a mely a Száraz-éren vezet Szegényházára, nincs a környé-

mány kimondotta, hogy jogtudor, ha adót nem is fizet, a választási törvény 9. §-a értelmében a választók névjajstromába felveendő.

Mire jó a földi bodza. Eddig úgy szokták, hogy a földi bodza gyümölcséből szorgalmas németek az ugynevezett csete lekóvált főzték s úgy árulták mindazoknak, kik azt asztalukon látni szerették. Újabb időben azonban a „Gy. M.“ szerint — hatalmas fénymáz (suvix) anyagot is szolgáltat a jól megérett fekete gyümölcse. Bekenjük ugyanis vele a csizmát vagy cipőt, néhányszor végig keféljük s oly fényes lesz mint a közönségesen elterjedt bolti fénymáztól. Igaz ugyan, hogy a fénymáz nem valami drága, de ilyen-épen még előbbban jutunk hozzá.

Almacsomagolás. Ilyen almákat, melyeket távolabb vidékre akarunk küldeni, legcélszerűbb salicylsavval itatott papirosba gyöngyölgetni. Az ily papírba takart almákat minél szorosabban hordókba rakjuk és ily állapotban vasuton, kocsin kár nélkül továbbíthatók. A salicylsavas papír következőleg készül; a salicylsav feloldatik bor-szeszben, azután amnyi vizet töltünk hozzá, amennyit e folyadék elbírnék, anélkül, hogy a salicylsav kiválna; a papirost e folyadékba bemártjuk és megszáritjuk. A salicylsav megakadályozza, hogy az ütődötték vagy egyéb ként hibásak rothadásba ne induljanak.

Buza lopás. E hó 3—4 ke közti éjjel Sombereken ismeretlen tettesek báró Mirbach Ferencz magtárába az ablakon át behatolván, elloptak 10 mért buzát. Közel áll a gyanu, hogy egy-két rovott előéletű községi csősznek ha talán nem is részvételével, de legalább is tudtával történt e betöréses tolvajlás. A vizsgálat ez irányban megindított. — Nem mulaszthatjuk el ez alkalommal rozsalásunknak kifejezést adni a mi nálunk és a szomszédos községekben dívó ama helytelen szokás fölött, hogy a magánvagyon és a határbeli termés őrzésére jobbra rovott előéletű embereket fogadnak fel, kik álkulcsokkal szabadon járnak a szőlőhegyi présházakba szomjukat eloltani s kik előtt egyéb magántulajdon sem szent. Csodálkozunk azon, hogy a politikai bátóság megtűri az ily rovott emberek hitesezős gyanánt való alkalmazását.

Assicuracióni Generali 1883-ik évi aghóban az életbiztosítási osztálynál 424 ajánlat 1,102,098 frt 51 krnyi biztosítási összeg erejéig nyújtatott be és 337 kötvény 1,102,013 frt 51 kr biztosítási összegre állítatott ki. 1883. évi január 1-je óta 3457 ajánlat 10,788,772 frt 71 krnyi biztosítási összeg erejéig nyújtatott be és 2882 kötvény 9,205,752 frt 21 kr biztosítási összegre állítatott ki, a mult évben kiállított 7,815,753 frt 07 kr biztosítási összegre szóló 2695 kötvény ellenében. 1883. január elseje óta bejelentett károk összege 771,951 frt 83 kr-ra rug. Az életbiztosítási osztály kimutatott biztosítási állománya 1882. december hó 31-én 70,822,205 frt 82 kr. tőkét és 208,644 frt 91 kr. járadékot tett ki 38176 kötvényre, a mire készpénztartalékban 16,301,454 forint 73 krajczár volt tartva. Az 1882-ik évben kiízetett károk az életbiztosítási osztály részéről 1,204,631 frt 62 krt tettek és az összes ágazatoknál a társulat alapítása (1831) óta az évenkénti kimutatások szerint fizetett károk 160,174,718 frtot tesznek ki. A Pécsi főügynökség (Ullmann M. Károly.)

7. Fölötte fontos!

A kitünő eredmények, melyeket a svájci labdacsook által napról-napra kiviva látunk, e gyögyszer rendkívüli kedveltségét a társadalom minden osztályában, megfoghatóvá teszik. De hát mit szólnak hozzá az orvosi tudomány nagy mesterei? E kérdésre való felelettel megkímél bennünket a nagyra-becsült lipsei tanárnak Reclam urnak következő levele, melyet Brandt Richárd gyögyszerész urhoz írt Zürichbe:

„Az ön svájci labdacseit különösen, a nőknél való orvosi gyakorlatomban találtam kitünő hatásúnak s a nők nagyon szívesen is használják, (két szemet a reggelizés után) mert hatásuk biztos, a nélkül, hogy valami nehézségét okozza.

De a férfiaknál is, kivált az ülő életmódot folytatóknál s idősebbeknél — szóval hol pangó a bélmozgás — a legjobb eredményt eszközölik.“

Egy doboz ára 70 kr s ez elég több heti használatra, de a valódiságot illetőleg figyelni kell a doboz czimén Brandt Richárd aláírására s a fehér keresztre vörös mezőben.

Szabályzat, a m. k. tudomány-egyetemek és kir. jogakadémiai tanulmányi és vizsgálat rendjét illetőleg.

Kiadott a vallás- és közoktatásügyi m. k. miniszter 1883. évi 28.291. számú rendeletével.)

(Folyt.)

III.

Vizsgálati bizottságok.

22. §. A két alapvizsgára a bizottságot maga a jog- és államtudományi kar évenként alakítja — a rendes, a rendkívüli,

látványt nyújtana. Így azonban mintha fátyol takarná és a látottakból kell következtetni arra, a mit nem látunk.

Minden megváltozott; csak Trandafir atya a régi: egészséges, vig és derék. Ha ősz haja és szakála nem hirdetnék éveit, úgy azt hinnék, hogy az apró gyermekek, kikkel estéknél a ház előtti löcán játszik, az ő gyermekei. Az apróságok egyike, kit fölemelt, hogy megesőkolja, elkapja fejéről kalapját és eliramodik vele. Az egykori kis Mariska kinyitja az ablakot és kiszól: „kis fiacskám édes, ne hagy nagyapót fedetlen fővel állani!“ Azután elszaladt az ablaktól, hogy a kis Ileanától elvegye a főkötőt, melyet birtokába kerített, hogy nagyapának vigye. A nagyapa egész szívéből nevet, szereti a tréfát. Az esteli imáról épen most jön Koszte atya a fiatal pap, megesőkolja gyermekeit és azután leül a löcára apósa mellé. Marku a szomszéd, a régi barát, Mariska apósa látja őket együtt, átjön ő is. „Apám itt van a kalap, nem jó fedetlen fővel lenni!“ szól ki az ablakon a menyecske és kinyitja a kalapot.

„A falubeliek egyike halad el előttük, „nyugodalmassal jó éjszakát“ kíván és magában mondja: „Tartsd meg uram sokáig Trandafir atyát, mert ő a te embered!“

a jogosított és azon ténylegesen működő magántanárok közül, kik az abban képviselt valamelyik tantárgyat előadják, vagy az előző félévben előadták. Az egyes vizsgálati esetekre kirendelendő külön bizottság három tagból áll, kik közül az első alapvizsgán csak ketten vizsgálnak. A vizsgálati tárgyak rendes, rendkívüli és jogosított tanárain kívül a karnak egyéb nyilvános (rendes és rendkívüli) tanárai csak szükség esetében s csak kisegitőképp vehetők be a vizsgálobizottságokba, úgy hogy ezek addig míg a vizsgálati tárgyak rendes, rendkívüli s bár előadást nem is tartó jogosított tanárai és a tényleg előadó tanáraiból a szükséges szám kikerül, az egyes vizsgálati bizottságokban vizsgálóluk ki nem rendelhetők.

23. §. A két államvizsgálatra a bizottság szintén évenként alakul a rendes, rendkívüli, jogosított tanárok és azon tényleg működő magántanárokból, kik az abban képviselt valamelyik szakot tanították vagy tanítják, meg azon szakférfiakból, kik a tanártestület javaslatára a vizsgálobizottság egy-egy tanévre való elvállalására a közoktatásügyi magy. kir. miniszter által felkértenek, mi iránt a tanév vége előtt a miniszterhez felterjesztés intézendő.

Ezen külső tagok az államtudományi államvizsgálatokhoz lehetőleg az állami közoktatási tisztviselők, a jogtudományihoz pedig a bírói és ügyvédi kar jelesbei közül szemelendők ki.

Az államvizsgálat öt tagu bizottság előtt tétetik, mely öt tagu vizsgálobizottság akkép alakítandó, hogy az elnök és két tag az egyetem köréből, kettő pedig a külső tagok közül vétessék.

Az egyetem köréből vett tagokra nézve szabály, hogy a súlypont lehetőleg a szaktanárookra tektessék. A vizsgálati tárgyak rendes, rendkívüli s bár előadást nem is tartó jogosított tanárain kívül nyilvános (rendes vagy rendkívüli) tanárok itt is úgy mint az alapvizsgálatoknál, csak szükség esetén oszthatók be s hívhatók meg vizsgálóluk.

24. §. Minden bizottságban van egy elnök és alelnök. A tanév multával ez utóbbi lép az előbbinek helyébe, a másodolnökség pedig, a seniumban a következő rendes tanárt illeti, ki azon vizsgálat tárgyai egyikének szaktanára — vagy ki azok valamelyikéből abban az évben jogosítvány alapján legalább egy féléven át tandíjfizetéssel járó kolegiumot tart.

25. §. Az elnökség és alelnökség senium szerinti évről évre való váltakozása mind a négy vizsgálati bizottságra akként alkalmazandó, hogy senki egy időben elnökséget két bizottságban nem vihet, minél fogva, ha senium szerint valamely tanárt két bizottságban illelten meg az elnökség vagy alelnökség, csak egyiket vállalhatja el; továbbá: senki, a ki már turnusban elnökséget vagy alelnökséget viselt, az ugyanabban a turnusban nem viselheti addig míg azon bizottságnak, melyben az elnöklés sorrend szerint reá következnek, van oly rendes szaktanár tagja, a ki még azon turnusban sehol sem elnökölt. A már eddig megkezdett turnus a jelen szabályzatnak megfelelően tovább folytattatik.

26. §. A vizsgálati bizottság két-két (A. B.) bizottságra osztva működik, az elnök és az alelnök vezetése alatt, ha a vizsgálandók száma egy-egy héten háromnál több. A jelöltek a két bizottság közt egyenlően oszthatók meg.

27. §. Minden tanév vége felé a vizsgálati bizottságok összes tagjai a jogkari dékán által értekezletre hivandók össze, hogy a vizsgálatok folyama alatt szerzett tapasztalatok és azok folytán felmerülő kívánalmak iránt eszmecsere indittassék.

Ezen értekezlet megállapodásait a kar legkésőbb a következő tanév elején tárgyalás alá veszi, s ha a maga részéről is helyeseknek találja, saját véleménye és javaslati kíséretében a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez felterjeszti.

kén. Sima mint az asztal és szilárd, mint a kő. A szegényháziak csinálták maguknak. Jobbról és balról 10—15 lépésre egymástól lombos tölgyek. Az ut dombon vezet, hol nem mossa a víz. A szegényháziak követ fejtettek alapul, szívesen tették.

Erre a szegényházi ember otthon van, nem is hajt gyorsan. De nem is unatkozik. Majdnem minden lépten találkozik ismerőssel, kívül pár szót vált: „honnán, hova.“ Egyik meszet visz szekeren, másik gyümölcsöt: jön a harmadik kerekekkel megrakott szekérral, a negyedik fát szállít. Az ut mentén köfejtők dolgoznak. Nem pusztaság ez itt.

A hol az ut és a patak szögletet képeznek, a mészégető kemencék vannak. Egész vásár. Egy rész meszet rak kocsikra, mások lerakodnak. Innen a falu is jobban látszik. A kertek gyümölcsfákkal vannak sűrűn beültetve, csak az ágak közt fehérlik ide egy-egy ház fala. A pap háza épen a templom mellett van: de ebből is csak öt ablak, a vörös fedél és két kémény látszik. Szemben: a templommal van az iskola. Az a ház, melynek csak kis részét vehetjük szemügyre két nagy ablakával, a Marku háza. Az a nagy épület ott lejjebb a község háza. Ha a falu nem volna oly tömött, igen szép

A harkányi fürdővendégek névsora

Megyesi Ede segéd lelkész Pécs, Megyesi Katalin magánzó Pécs, Poot Jakab polgár Csárol, özvegy Thome Katalin és leánya Eszék, Fülöp Judith polgárnő Szt. László, özvegy Szajkó Jánosné Mohács, Paó Julis magánzó Kulut, Zsánkó József magánzó Hold-Mező-Vásárhely, Heregi József lelkész és neje Belvárd, Jung Margit és leánya Döröcske, Balint Rosi özvegy tanító Orfi, Deli József Csikós-Tötös, Kovács Anna polgárnő Csikós-Tötös, Petras Ferencz asztalos és leánya Baja, Csepelei János plébános Slivovecze, Képler Anna polgár Údvar, Szabó József lelkész és leánya Nemecke, Beretics Therézia és apólonője Csolnopa, Erdély János tisztviselő Szeged, Héjas Zsigmond lelkész Komlosd, Miskovics Anna polgárnő Baán, Raucher L. orvos és neje N. Bóly, Ellenberger Mari polgárnő és leánya Szill, Illocsán Ilka polgárnő Mais, Popovics Éva polgárnő Mais, Frúhauf Nándor jegyző Pellérd, özvegy Czimmer Therézia Eszék, Bildauer Paulin Selle, Fülöp Péter vaspálya hivatalnok Dárda, Csavics Kusman szabó Verbieza, Somogyi Józsefné Gudré, Leutnant Károly polgár Villány, Egi Paul polgár Vaskut, Körösztai Rosa és apólonő Daroczi, Toth Mari polgárnő Zenta, Kis János polgár Kopács, Csötöni János polgár Nagyfalu, Konczos Samu polgár Kis szt. Márton, Dávid Samu kereskedő Madaras, Német András Kémend. Összesen 3715.

Dr. Heller,
fürdőorvos.

Budapesti értéktőzsde.

(Koritz Antal és társa, bank- és váltóház heti jelentése.)

Budapest, szept. 7.

Az áresőkkenés e héten egy lépéssel előbbre haladt, mert az aggodalmat keltő felhők, melyek a múlt napokban a láthatáron felmerültek, öszszébb tornyosultak a zalai zavarásokhoz és a horvát vizsályhoz hozzájárultak a kedvezőtlen politikai hírek. Orosz határ-erődítésekéről, csapatösszpontításokról beszéltek, Bismarck herceg találkozásait Kálnoky gróffal, a porosz hadügyminiszter értekezését a kancellárral, bár hiva-

talosan azt híresztelték róla, hogy a béke biztosítására irányozták, épen nem tekintették a béke zálogául s így többféle körülmény működött közre, hogy a baisse, mely már a múlt héten teljes érvényre jutott, tovább fejlődjék. Vég eredményében tehát az egész vonalon általános áresőkkenés mutatkozik. Magában véve ez nem szokatlan jelenség. Máskor is megtörtént, talán nagyobb mértékben is, de aggasztó azon ok, mely a jelenlegi viszonyokat előidézte. A magyar állampapírok a külföldi tőzsdéken igen nagy mennyiségben kerültek kinalátra és e körülmény természetesen erősen lenyomta árfolyamukat. Magyar aranyárjádék és magyar papírjádék két százelekkal estek az utóbbi két hét alatt és e mellett figyelembe veendő, a már előző jelentésünkben is hangsúlyoztunk, hogy a Rothschild-konzorcium erősen igyekezett tartani a magyar állampapírok kursusát, mert hiszen ez érdekében áll. Ha ez nem lenne, ki tudja, nagy volna a magyar rente áresőkkenése. A conversióról egyelőre senki nem beszél. Letűnt a napirendről még az a hír is, hogy a Rothschild consortium tagjai legközelebb Bécsbe jönnék értekezni, csak arra szolgáltatott alkalmat, hogy azt mondják, miszerint a renteconversio jelenlegi kivihetlenségéről fognak tanácskozni. Roppant nagy az a kár, melyet a magyarországi és horvátországi események nekünk okoztak s valóban legfőbb ideje, hogy erőlyesen hozzálassanak a rend helyreállításához és a kedélyek megnyugtatósához. Állampapírjaink elég veszteséget szenvedtek, a hitel viszonyok eléggé söt tulságosan megrendültek s ennek tovább fejlődnie nem szabad. Hiszszük, hogy a tőzsdén sem tarthat soká ez az állapot, mert épen a szokatlanul alacsony árfolyamoknak okvetlenül fel kell kelteniük az élénkebb vételkedvet és ezzel a szilárdabb irányzatot. A vásárlásra a jelenlegi árfolyamok önkényű buzdítanak. A részleteknél megemlítjük, hogy a forgalom korlátozott volt és az üzlet jobbára csak hitelrészvényekre és rentére szorított.

A fontosabb papírok heti árváltozása kitűnik az alantí táblázatból:

	aug. 31.	szept. 7.
Magy. hitelrészvény	293.70	287.25
Osztr.	293.75	288.70
4 %-os magy. aranyjár.	87.80	86.40
6 %-os „ aranyjár.	119.65	119.45
5 %-os „ papírjádék	86.50	85.15
Osztr.-magy. államvasut	319.25	320.—
Magy. leszámít. bank	91.—	89.75
„ díjsorsjegy	113.50	112.75
Tiszai sorsjegy	110.25	109.50
Cs. kir. arany	5.65	5.66
Napoleon'd'or	9.49	9.50
Váltó Londonra	119.80	120.10
„ Párisra	47.25	47.35
„ Berlinre	58.50	58.55

A szerkesztő üzenete.

Mr. Flammanq. Parizs. Au prochain numéro. Nous vous en sommes très obligés. Salut à Mr. Gabriel!

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és érték-tőzsdén.

Budapest, 1883. szept. 11-én.

	Pénzbeli árt.
1 Magyar aranyjádék 6%	119 10
2 Magyar aranyjádék 4%	87 15
3 Magyar papírjádék 5%	85 80
4 Magyar vasuti kölcsön	138 50
5 Magyar földterhermentesítési kötvény .	99 —
6 Temes-bánati „ „	98 50
7 Erdélyi „ „	98 30
8 Magyar szőlődézsma váltásági „	97 —
9 Magy. nyerevény sorsjegykölcsön	112 25
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109 40
11 Osztrák járadék papírban	78 —
12 „ „ ezüstben	78 35
13 „ „ aranyban	99 25
14 Osztrák-magyar bankrészvény	834 —
15 Osztrák hitelbank részvény	286 —
16 Osztrák hitelintézet „	290 20
17 Cs. és kir. arany	5 66
18 20 frankos arany (Napoleon'd'or)	9 51
19 Német birodalmi márka	58 50

Közlekedés.

Vasuton.

a Mohács, Pécs és Budapest közti vasuton. Mohácsról Pécs felé indul reggel 3 óra 23 p. d. e. 10 óra — „ d. u. 3 óra 15 „ Pécsről Mohácsra indul reggel 6 óra 22 „ d. e. 11 óra 15 „ este 10 óra 37 „ Pécsről Budapestre indul délelőtt 11 óra 05 „ este 7 óra 16 „ Budapestről Pécsre indul reggel 8 óra 16 „ este 7 óra 15 „

Személyhajók:

Budapestről Mohácsra naponta déli 12 órakor. Mohácsról Budapestre naponta d. e. 11 órakor.

Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felelős szerkesztő: Bodó István.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnél külön lakezímével is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal, Levélnél tudakozódásokra is pontosan válaszolunk, ha a választás szükség esetén postabélyeg beküldetik.

Olcsó könyvek. Konek: Egyházzog, Fésüs: Közigazgatási jog, Konek: Statistika, Kautz: Politika című könyvek, szépen bekötve, tiszta állapotban olcsón eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.
Donatus kápolna közelében egy 1000□ö. szőlő és présház, igen kedvező feltételek mellett megvehető.

Egy gyermektelen család egyetlen jó házbeli tanultot teljes ellátásra méltányos feltételek mellett elfogad. Tudakozhatni a kiadóhivatalban.

Tőke befektetésre és gyűmölcsösztetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Egy r. k. vallású 3 éves tanítójelölt óhajtaná valamely tiszteseges házban ebéd és vacsoráért az elemi tantárgyakból, vagy gymnasiumi alsó osztályi tantárgyakból gyermekek számára órákat adni. 386.
4-6 gymnasiális osztályt végzett ifjú gyógyszerész gyakorolnak elfogadtatik.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt, jutányos áron megvehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161
Egy jó családból származó leány egy családhoz óhajtana jutni, hol kisebb gyermekeket tanítana és egyuttal a házi teendőket is végezné.

H I R D E T É S E K.

12299. szám.
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Kohn Adolf végrehajtatónak Vas János és neje Poroszká Sára végrehajtást szenvedett elleni 107 frt tőke ennek 1879. évi január hó 7 től számított 8% kamatai, 15 frt per, 10 frt 90 kr. végrehajtási folyamodási és 12 frt 50 kr. árverés folyamodás és követeléseit, valamint a még netán felmerülő költségei kielégítésére követelendő ingatlanok, u. m. az ipacsfai 15 sz. tjkben foglalt 14 sz. ház, udvar és kert 476 frtra, továbbá u. a. tjkben foglalt 174. 320. és 402. hrsz. sz. maradvány földek 91 frt., u. a. tjkben foglalt 1/3 kültelek erdő és legelő illetmény 532 frt. ezenem megállapított kikiáltási ár mellett I p a c s f a községben, a községházban 1883. évi szeptember hó 24-ik napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen szükség, esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog, u. m.

1. Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan mint kikiáltási, mint becsár 10%-át, vagyis 47 frt 90 krt, 9 frt 10 krt. és 53 frt 20 krt. készpénzben vagy ovadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni.

2. A vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számított 1 hónap, a második 2 hónap és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 3 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó, mint letéti hivatalnál lefizetni.

Kelt Pécsen a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság-nak 1883. évi június hó 30-án tartott üléséből.

Kiadta:
Declva,

12298 sz.
1883.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy végrehajthatónak Soos Katalin, végrehajtást szenvedett elleni 52 frt 60 kr. tőke, ennek 1881 évi február hó 6-ik napjától számítandó 6% kamatai, 14 frt 50 kr. per, 6 frt 50 kr. végrehajtás folyamodási és 12 frt 50 kr. árverés folyamodási és követelések, valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére következő ingatlanok u. m. a haraszti 31. sz. tjkben felvett I. a 30 sz. háznak $\frac{3}{4}$ teleknek Piski Józsefet illető $\frac{1}{4}$ része 1014 frt o. ért. ezzel megállapított kikiáltási ár mellett Haraszti községben a községi bírói lakban 1883. évi szeptember hó 29-ik napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szükség esetében a kikiáltási mind becsáron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan mint kikiáltási, mint becsár 10%-át, vagyis 101 frt 40 krt készpénzben vagy óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 1 hónap alatt, a másodikikat 2 hónap és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 3 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál a szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. tszék, mint telekkönyvi hatóságnak Pécsen 1883. évi június hó 22-ik napján tartott üléséből.

Kiadta:

Koszér,

kir. törvényszéki jegyző.

390.

10271 sz.
1883.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. tszék közhírré teszi, hogy A. M. Szander pécsi lakos végrehajthatónak, Klits Károly m. széki lakos végrehajtást szenvedett elleni 40 frt tőke, ennek 1882. évi ápril hó 12-ik napjától számítandó 6% kamatai $\frac{1}{3}$ % váltódíj, 12 frt 50 kr., per, 10 frt 65 kr. végrehajtás folyamodási és 9 frt árverés folyamodási, valamint a még netán felmerülendő költségek kielégítésére következő ingatlanok um.:

1. németzéki 63. sz. tjkben felvett 810. szsz. a. szőlő 182 frt, mint ezzel megállapított kikiáltási ár mellett Németzék községében a községi bírói lakban 1883. évi október 4-ik napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog um.:

2. Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan kikiáltási mint becsár 10%-kát vagyis 18 frt 20 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3. A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig az első részt az árveréstől számítandó 15 nap, a második részt 1 hónap, és a harmadik részt a bánatpénz betudásával két hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó, mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. tszék mint tkkvi hatóságnak Pécsen, 1883. június 30-én tartott üléséből.

Koszér,

kir. törvényszéki jegyző.

394

Egy nem új, de jókarban levő

Meidinger kályha

kerestetik megvétel végett. Értesítés a „Pécs“ kiadó hivatalában.

Kiadta:

Declva,

kir. törvényszéki jegyző.

13813. sz.
1882.

Fogfájást, mindenneműt, még akkor is, pillanat alatt, állandóan gyógyít az **indiai kivonat.** E szernek egyetlen családban sem volna szabad hiányozni. Eredeti üveg ára 35 és 70 kr. Egyedüli raktárak Pécsen Balázs Ödön gyógyszerésznél és Reeh Vilmosnál. 343.

13813. sz.
1882.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. tszék. közhírré teszi, hogy Sziebert Nándor és Kunovszky Antal végrehajthatóknak Kozma Antal végrehajtást szenvedett elleni végrehajási ügyében Mathievics Antal és neje-nek utóajánlata folytán a pécsi 4373 sz. tjkben foglalt 118 sz. ház és 1056 sz. szám kert 1490 ft 50 kr. megállapított kikiáltási ár mellett a kir. trvszék tlkvi irattárában 1883 évi szeptember 28-ik napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog. u. m.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan m. kikiáltási, mint becsár 10%-tát vagyis 104 frtot készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 1 hónap, a második részt 2 hónap alatt, és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 4 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóságnak Pécsen, 1883 július hó 14. tartott üléséből.

Kiadta:

Koszér,

kir. törvényszéki jegyző.

12817. sz.
1883.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. trvszék közhírré teszi, hogy kovácsics Anna végrehajthatónak Horváth (Kohány) István és neje Mathievics Katalin végrehajtást szenvedettek elleni 300 frt tőke, ennek 1877. évi július hó 1-ső napjától számítandó 8% kamatai 6 frt, végrehajtás folyamodási és 15 frt 50 kr. árverés folyamodási és követelések valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a pécsi 685 sz. tjk. foglalt 142 sz. ház 640 frt, ezzel megállapított kikiáltási ár mellett a kir. törvszék telkvi irattárában 1883. évi október hó 16 napjának d. e. $\frac{1}{2}$ 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog u. m.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan mint kikiáltási mint becsár 10% kamat vagyis 320 frt. 15 frt 10 kr., 10 frt 50 kr. és 64 frtot készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben letenni és pedig az első részt az árveréstől számítandó 1 hónap, a második részt 3 hónap és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 5 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó, mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóságnak Pécsen, 1883. évi január hó 30. tartott üléséből.

Kiadta:

Declva,

kir. törvényszéki jegyző.

Figyelemre méltó!

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudtára adni, hogy építkezés miatt üzlet-helyiségemet ideiglenesen elhagynom kellett s üzletemet

Fő-utca a városház épületében levő bolthelyiségbe (Hamerli J. ur keztyü-üzlete mellett) tettem át.

Ez utóbbi azonban oly szűk, hogy nagyárukészletemet abban el nem helyezhetem s így engedve a kényszerűségnek, árucikkeimet **tetemesen le szállított árak mellett kiárúsítom.**

Minél számosabb látogatásért esedez tisztelettel

Kepes Kálmán.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesítettek.

219

Kitüntettetett Bécs, Tiest 1882, Kecskemét, Fehérvár, Wels.

Egger-féle díjjutalmazott különlegességek.

Az Egger-féle mellpastilla, általánosan ismert és kitüntettet szer **köhögés, rekedtség és elnyákosódás** ellen, elanyyíra, hogy számos bel- és külföldi szaktudós e nemből a legjobbnak ismerte el. A 25 és 50 kraj- és az eredeti dobozok Magyarországon minden nagyobb gyógyszerárban kaphatók.

Gyomorhaj ellen Egger-féle Sodapastillák mindenféle **gyomorhajok, emésztéshány, gyomorhív, beltanya-ság, görvény, halványosság, ismétlődő főfájás** ellen. Ezen pastillák, melyek egy ezen célra készült és szabadalmazott gépen készülnek, könnyen olvadnak, kellemes ízűek és elősegítik a könnyű lélegzést. — Egy eredeti doboz utasítással 30 kr.

Egger zuzmohnövény czukorkái (lichenis carragen) a legfinomabb anyagból készült, hatásos nedvesítő köhögési inger csillapító szer. Igen kellemes gyümölcsízűek, különösen óvják a légzési szerveket a száradástól. Szónokok, bírók, színészek, tanítók, különösen mindazok, kik hivataluknál fogva sokat beszélnek, el ne mulasszák ezen kitűnőczukorkákat használni. Dacára jószáguk könnyen beszerezhető, 1 doboz 15 kr.

Egger val. mandula formájú maláta bonbon Csomagolva, valódi amerikai hártya-papirzacskókban. Bistos óvszer köhögés, rekedtség és gége kiszáradás ellen. Igen tiszta maláta-kivonatokból és czukorból vannak készítve és nem képeznek semmiféle gyomorsavat. Egy eredeti zacskó 10 kr.

Ezen különlegességek városunkban eredeti árban kaphatók: Kunz Ferd. gyógyszerész úrnál, Kovács M. gyógyszerész úrnál, Sipőcz István gyógyszerész úrnál és az Irgalmasrend gyógyszerárban. 86

1289. sz. 1883.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési ministerium az 1883. évi augusztus hó 31. kelt 15355 számú rendeletével a budapest-eszéki és pécs-varasdi államútakon lévő több műtírig újra építési és javítási munkálatai helyreállítását 6089 frt 39 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1883. szeptember hó 21. napjának 10. órájára a baranyamegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel állított zárt ajánlataikat a kitűzött nap 10. órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Pécsen, 1883. szeptember 7-én.

Baranyamegyei m. kir. építészeti hivatal.

392

Tőkebefektetésül legmelegebben ajánlva, a pesti magy. kereskedelmi bank 5%-os záloglevelei.

Ezen záloglevelek, az azok fejében lekötve levő jelzálogokon kívül, legteljes ebben biztosítvák még a befizetett részvénytőke, a tartalékalap és a társulat összes jelzálogos adósainak egyetemleges biztosító alapja által, úgy hogy ezen záloglevelek, kedvező kamatoztatás mellett a lehető legnagyobb biztonságot nyújtják és tőke elhelyezésre felette alkalmasak.

Ezen záloglevelek 100 frt, 500 frt, 1000 frt és 5000 frtos címletekben bármely összeg erejéig a hivatalos napi árfolyamon mindenkor kaphatók.

Schapringer J.
váltóüzletében Pécsen

324